

Urtagarðurinn nógv at siga fyri trivnaðin

Bæði stovnar og privatfólk leggja dent á at fáa friðkað uttan um húsini

At gera urtagarðar og rækja teir er arbeiðið hjá Simuni Dalsgaard og arbeiðsfólki hansara. Hetta hevur verið arbeiði hansara seinastu 11 árin.

So hvørt sum Havnin veksur, stovnar byggja, og privathús koma afturat í stórum tali, verður meira og meira urtagarðsarbeiði at gera. Men ikki meira enn býurin veksur, áhugin millum fólk økst ikki, heldur Simun Dalsgaard. Tó eru tað nógv, sum brúka ein part av fritíð síni til at arbeiða í urtagarðinum.

— Tað nógv arbeiðið hjá okkum er viðlíkahald av urtagarðum hjá stovnum og privatfólki. Í ár hevur Simun ikki havt nakað stórarbeiðið fyri. Okkurt segði hann frá sær, tí honum vantaði arbeiðsfólk.

Áður hevur hann havt upp í átta fólk í arbeiði, men tað var í meira lagi. So nógv er arbeiðið ikki.

Men nøkrum hevur hann altið brúk fyri. Nøkur arbeiðsfólk hava stóðast hjá honum í upp til fimm ár, men ein stóur partur er ungfolk, sum bara hava arbeiðt um summarið. Gentur hevur hann ofta havt í arbeiði. Útlendingar eisini, islendingar og onkran svia. Tveir islendingar søktu í ár um arbeiði, men Simun mælti teimum frá at koma, tí hann væntaði verkfall.

Gott arbeiði

Eingin serlig krøv verða sett til arbeiðsfólkið. Hugurin at gera arbeiðið er tað fremsta, go síðan eitt minstamark av líkamsstyrki, sigur Simun.

Sjálvur er hann fegin um sitt arbeiði. Tað er ein fragd at siggja liðug verk, og í goðum veðri er frálíkt at hava møguleikan at arbeiða úti. Onkuntíð kann vera eitt sindur illslíkt, men so røður bara um at

lata seg í eftir veðrinum.

Ein dag í goðveðrinum herfyri hittu vit Simun uttan fyri eini nýggj sethús í Havn. Saman við honum arbeiðdu Hákon Rasmussen og Teitur Samuelsen. Teitur hevur í seinastuni arbeiðt hjá Simuni eftir skúlatíð. Undir verkfallinum hevði hann allan dagin at arbeiða í. Utan fyri húsini gekk eisini urtagarðsplanleggjarin Sígga Rasmussen. Hon og Simun arbeiða nógv saman. Uppgávan hjá Síggu er tá at gera ætlan fyri, hvussu urtagarðurin skal gerast, hvørjar plantur skulu til o.s.v. Og hini gera so arbeiðið. Simun letur væl at hesum samstarvinum.

Nógv fólk leggja stóran dent á at fáa hampað uttan um húsini. Fyri tey hevur tað ofta líka nógv at siga sum at hava tak yvir høvðinum. Og tað vilja tey hava gjørt, sjálvt um arbeiðið kostar.

Utanfyri Brunatryggingina sæst, hvat kann koma burtur úr samstarvi millum Simun Dalsgaard og Síggu Rasmussen. Síðan tey gjørdur arbeiðið, hevur húsavörðurin røkt plantingina væl

— Tað er deiligt at arbeiða úti, heldur Teitur

orð: randi myndir: kalmar

Simun Dalsgaard við arbeiðsfólki sínum, Hákon Rasmussen og Teitur Samuelsen. Alt arbeiðið hjá teimum er uttandura

Røkt skal til

Tað eru fleiri stovnar, har Simun og hansara fólk hava friðkað uttan um. Eitt nú Elektron, posthúsið á Argjum og Brunatryggingin, sum Simun og Sígga vóru felags um. Aðrir stovnar eru eisini, sum Simun ikki leggur í at tosa um. Tað eru stovnar, har av fyrstan tíð nógv arbeiði varð lagt í at gera tað vakurt uttan um. Síðan hevur eingin tikið hondina í, og alt er farið í misrøkt. Tað er harmiligt at siggja, sigur Simun.

Ymist er, hvussu fólk vilja hava økið uttan um húsini. Ofta eru tað grasvøllir. Tað hendir, at fólk

biðja Simun gera sær eplaveltu, men tá plagar hann at mæla frá. Tað loysir seg ikki fyri tey. Ofta tosa Simun og fólkin saman um, hvør frægasta loysnin er.

Øll vita ikki líka væl, hvussu nógv arbeiði tað er at gera stykkið uttan um húsini. Summi koma, tá sólin kemur, og vilja beinan vegin hava urtagarð. Men tað ber ikki til. Ein partur av arbeiðinum má gerast árið fyri, velta og grava, og eini tvey, trý ár tekur tað til urtagarðurin er heilt liðugur. Byrjast má við at skapa livd, so má hitt koma so við og við.

heldur
tú
ikki

sosíalín